

جنین شناسی از دیدگاه قرآن

مجید نجفی^۱، مهری حاجی آقایی، مرضیه حاجی رفیعی، فاطمه بابایی، مرضیه نیلی
امین سلیمانیان، صابر کلهری، رامین بخشی بی نیاز، رضا طاهرخانی^۲

زمینه: قرآن، یگانه راهنمای انسانیت خصوصیات اعجاب آمیزی دارد که تعدادی از واقعیات علمی از جمله جنین شناسی را در ۱۴۰۰ سال پیش عنوان کرده که امروزه به حقایق آن پی می بریم.

روش کار: مروری (کتاب و اینترنت)

یافته ها: مراحل خلقت انسان: الف) نطفه: آب بی مقدار؛ شامل اسپرم، هورمونها و مواد قندی ب) علقه: لخته ی خون (روز ۱۵ تا ۲۴ جنینی) ج) مضغه: گوشت جویده، شامل مضغه نامتمایز و متمایز د) تکوین استخوان و متعاقبا ماهیچه ها: در طول هفته ۷ و ۸ ه) نشأت: دوران رشد و قابلیت زندگی که دست و پا و قلب و گوش و چشم در هفته ۸ تا ۱۲ دوران جنینی، شکل می گیرد. و) نفخ روح: دورانی که خداوند در این مرحله با دمیدن روح، جنین انسان را از حیوانات متمایز می کند. ی) حس بینایی و شنوایی: اولین حسی که در نمو جنین تکامل می یابد حس شنوایی است.

جنین می تواند صداها را بعد از هفته ۲۴ ام بشنود و متعاقب آن بعد از هفته ۲۸ ام، شبکیه چشم به نور حساس می شود.

بحث و نتیجه گیری: بر خلاف آنچه که تصور می شود وجود حقایق علمی در قرآن، کاملاً با علوم زیستی انطباق دارد و قرآن از طریق این آیه «محققاً در خلقت آسمان ها و زمین و رفت و آمد شب و روز دلایلی روشن برای خردمندان است.» (سوره ۳ / آیه ۱۹۰) همه بشریت را به تفکر در پدیده های جهان دعوت می کند.

شواهد علمی قرآن به وضوح اثبات می کند که قرآن از جانب خداوند می باشد و یک کتاب علمی نیست بلکه کتاب نشانه ها و آیات است، این نشانه ها آدمی را برآن می دارد تا هدف از خلقت خویش و هماهنگ زیستن با طبیعت را در یابد.

کلمات کلیدی: جنین، قرآن، علقه، نطفه، مضغه

۱. کارشناس فرهنگی دانشگاه علوم پزشکی قزوین

۲. دانشجویان رشته علوم آزمایشگاهی دانشگاه علوم پزشکی قزوین